

alene begaaer en Uret mod de Mand, der have Ansvar, men at man tillige følger en Fremgangsmaade, der vil kunne i Fremtiden udøve de farligste Følger paa Statens Belyære. Det følger af det constitutionelle System, fornemmelig hvor kun de ved Finantslovens Fremlæggelse forudsætte Udgifter bevilges, at Overskriftdelser stedse finde og maae finde Sted. Tidligere, navnlig under Christian den 8de, normeredes i de daværende Budgetter betydelige Summer, oftere henved 1 Million, til uforudsætte Udgifter. Med Hensyn til Finantsloven finder, som bekendt, intet lignende Sted. Dersom Thinget ved at bedømme, om disse Overskriftdelser bør bevilges eller ei, gaaer videre end til at undersøge, om vedkommende Ministre maae antages at have handlet i god Tro om, hvorledes de, fra deres Standpunkt, bedst søge for Statens Vel — gaaer videre end til, overensstemmende med denne Undersøgelses Resultat, at bevilge eller ikke bevilge, da troe vi, at Thinget geraader paa Afveie. Thinget vil ved ikke at bevilge saadanne Overskriftdelser i væsentlig og farlig Grad vanskeliggøre en kraftig og energisk Regjering, og i Fremtiden ville Ministrene, stillede mellem Ansvar, for at have handlet udover Finantslovens Indhold, men i det for Handlingens heldige Resultat gunstige Øieblik, og Ansvar, for ei at have været, paa egen Haand, at benytte dette gunstige Øieblik, miste den Sikkerhed, der betinger en kraftig Regjering.

Man vil indvende, at ved Siden af Tvivlen om den fulgte Politiks Forstandighed kommer endvidere den graverende Omstændighed, at disse Udgifter intet mindre end vare uforudsætte paa den Tid, Thinget var samlet, men at det omvendt ligger for, at Ministeriet netop paa den Tid har fattet Beslutningen om den extraordinaire Indkaldelse af Mandfabet, samt om Rustninger i flere Retninger — at Ministeriet paa den Tid, Thinget var samlet, og hvor det holdtes i fuldkommen, ja, som det synes, i forsættelig Uvidenhed om de tagne Beslutninger, har tilraadet Hans Majestæt at benytte sig af Ministeriet til at foretage disse Rustninger og at udrede de dertil medgaaende Omkostninger udover, hvad Finantsloven bevilger eller hvad den tilkommende Finantslov maatte

bevilge — og at Thinget derfor, alt paa Grund af denne Betragtning, bør komme til at negte at bevilge disse Overskriftdelser.

Vi troe nu, at man her blander to forskjellige Undersøgelser sammen, som vi formene bør holdes ude fra hinanden. Det ene Spørgsmaal angaaer det Erstatningskrav, som Thinget muligvis formener, at Staten har for de saaledes uden Thingets Samtykke udgivne Summer, og det andet Spørgsmaal angaaer Ministeriets Ansvar for at have undladt at søge at erhverve dette Samtykke. Dette sidste Spørgsmaals Afgjørelse formene vi nu ligger udenfor nærværende Sag, og idet vi derfor skulle afholde os fra at udtale nogen Mening om, hvorvidt Thinget bør gjøre dette Ansvar til Gjenstand for en Rigsretsaction, skulle vi blot henlede Opmærksomheden paa, at det vistnok maa staae Thinget aabent at gjøre dette Ansvar gjældende, hvad enten det bevilger de omspurgte Summer eller ei.

Jeg vender mig derfor nu til Undersøgelsen af det Spørgsmaal, som efter min Formening her kun bør undersøges, nemlig om Overskriftdelserne ere retsfærdiggjorte ved de paa den Tid, Overskriftdelserne fandt Sted, eksisterende Forhold. Ifølge de os meddelte Oplysninger har Ministeriet besluttet de Overskriftdelserne begrundende Rustninger i Februar og Marts Maaned 1854. De ere udførte i den første Halvdeel af nærværende Finantsaar. Sees nu hen til den Tid, da Krigen mellem Bestmagterne og Rusland maatte betragtes som uundgaaelig, og da det tillige var givet, at en betydelig allieret Flaade vilde indfinde sig i Østersøen, saa formene vi, at man ingenlunde er berettiget til ubetinget at fordømme den Politik, ifølge hvilken man, uagtet den forudgaaede Erklæring om den ubevæbnede Neutralitet, dog forøgede Landhæren, henlagde flere Tropper til Sjælland, yderligere befæstede de meest udsatte Punkter, samt udrustede en Deel større og mindre Skibe, for deels at forebygge en mulig Occupation af Sjælland ved nogen af de krigsførende Magter, deels at forhindre en Benyttelse af de for alle Magter aabne danske Havne og Kyster, som enten maatte stride mod godt Politie, eller mod en streng Neutralitets Dpreholdelse.

Denne Politik forekommer os at finde et